

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ก1100

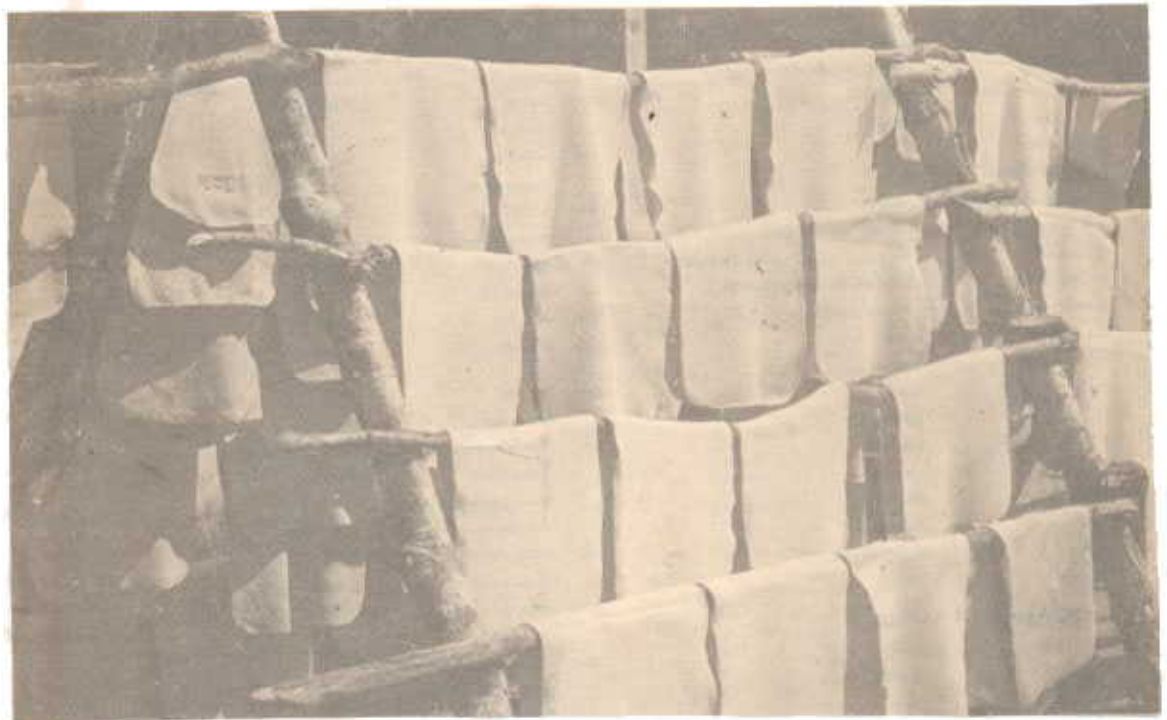
ปีที่ ๓๒ ฉบับที่ ๑๓๑๓

วันอังคารที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๕

ขนาดตย่างธรรมชาติ

สุภาพ โฆวัฒน์กุล

สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

วงการค้าขายส่วนใหญ่คงจะไม่คาดคิดมาก่อนเลยว่า ในปีนี้ตลาดการค้าของโลกจะต้องเผชิญกับปัญหาราคาคงต่ำอย่างรุนแรงทั้งๆ ที่เมื่อปี ๒๕๒๗ ที่ผ่านมามี สถานการณ์อย่าง

โดยทั่วไปอยู่ในภาวะที่แจ่มใสมาโดยตลอด อย่างไรก็ตาม เมื่อเหตุการณ์ซบเซาได้เกิดขึ้นแล้ว ทางองค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศก็ได้ พยายามเข้าแทรกแซงตลาดเพื่อสกัดระดับราคาขายให้สูงขึ้น แต่เนื่องจากฐานะทางการเงินที่ไม่มั่นคงนักทำให้การรับซื้อจากตลาดโลกขององค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศในแต่ละครั้งมีปริมาณไม่มากพอที่จะ ผลักดันให้การค้าขายต้องขึ้นมากนัก

การกระทำขององค์การยางธรรมชาติ ก็ยังนับได้ว่าช่วยผ่อนคลายวิกฤติการณ์ราคาขายมิให้ตกต่ำไปกว่านี้ และถ้าสต็อกยางที่มีอยู่ในมุลภัณฑ์กันชน ขององค์การยางธรรมชาติ เมื่อคราวที่รับซื้อไว้ในระยะที่เกิดภาวะซบเซาอย่างรุนแรงเมื่อปี ๒๕๒๕ จะไม่คงค้างอยู่ในสต็อกเป็นจำนวนมากเช่นในขณะนี้แล้ว องค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศก็อาจจะกอบกู้สถานการณ์ยางจนสามารถผ่านพ้นวิกฤติการณ์ราคาตกต่ำไปได้

สถานการณ์ในตลาดโลก

นับแต่ต้นปี ๒๕๒๔ เป็นต้นมา สถานการณ์ยางของโลกต้องประสบปัญหาราคาคงต่ำอย่างรุนแรง จนทำให้ราคาขายทั้งในตลาดโลกและราคาขั้วสภาวะตลาด ของ องค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศมีแนวโน้มลดลงอย่างรวดเร็ว

โดยเฉพาะในช่วงไตรมาสที่ ๒ ของปีจะเห็นได้ว่า ราคายั้วสภาวะตลาดขององค์การยางธรรมชาติ อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยของช่วงระดับราคาเริ่ม ปฏิบัติการขั้วมาโดยตลอด จนในบางขณะราคาขายในตลาดโลกอาจจะโน้มต่ำลงจนถึงเกณฑ์ของราคาเริ่มปฏิบัติการขั้วเลขกัม

ทำให้องค์การยางธรรมชาติ ไม่สามารถเพิกเฉยต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จำต้องยื่นมือเข้ามาแทรกแซงตลาดหลายครั้ง แม้ว่าจะมีฐานะทางการเงิน ของ องค์การยางธรรมชาติ จะไม่เอื้ออำนวยเท่าใดนัก แต่ผู้จัดการมุลภัณฑ์กันชนมององค์การยางธรรมชาติ ก็จำเป็นต้องตัดสินใจเข้ารับซื้ออย่างเป็นระยะ ๆ เพื่อพยุงราคามิให้ตกต่ำจนเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะการณ์ที่ระดับอุปสงค์ของโลกยังคงชะงักงันอยู่เช่นนี้

การเข้าแทรกแซงตลาดขององค์การยางธรรมชาติ เป็นสิ่งจำเป็นที่ดำเนินกรอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าปริมาณยางที่รับซื้อเข้ามุลภัณฑ์กันชนในแต่ละครั้งจะมีจำนวนเพียงไม่กี่พันตันก็ตาม

วิกฤติการณ์ราคาตกต่ำคงจะไม่รุนแรงไปกว่านี้ ถ้ากลุ่มประเทศผู้ผลิตยางจะร่วมมือกันควบคุมผลผลิตอย่างจริงจัง แทนที่จะเร่งระ

บายขายออกสู่ตลาดโดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่จะตามมาภายหลัง

การกระทำของประเทศผู้ผลิต ยางประเทศที่เห็น แก่ประโยชน์ ส่วบคยมากกว่าความมีเสถียรภาพของตลาดการค้าของของโลก จึงเข้าเดิมให้สถานการณ์เลวร้ายลงไปอีก เพราะนอกจากราคาขายในตลาดโลกจะอ่อนตัวลง อย่างรวดเร็วแล้ว ปัญหาอุปทานขั้วสภาวะตลาด ก็ยังหนักหนามากขึ้น จนยากที่จะหาหนทางใดๆ มาแก้ไขได้

นอกจากนี้ มุลภัณฑ์กันชน ของยางธรรมชาติ ยังต้องประสบกับปัญหาจำนวนยางในสต็อกอยู่ในระดับเกินกว่า ๓.๒ แสนตัน ทำให้คณะมนตรียางธรรมชาติระหว่างประเทศต้อง ประกาศลด ราคาขั้วลงในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๓-๑๕ สิงหาคมที่ผ่านมา ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์

ที่ประชุมได้ มีมติ ให้ลดราคาเสถียรภาพกลางลงร้อยละ ๒.๕๘ จาก ๒๐๗.๕ เซนต์มาเลเซีย/สิงคโปร์ เหลือ ๒๐๑.๗ เซนต์มาเลเซีย/สิงคโปร์ ทำให้ช่วงราคาที่ใช้ในการแทรก

แข่งตลาดเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย โดยราคา
เริ่มปฏิบัติการขาย และราคาแข่งปฏิบัติการซอก

ลดลงจาก ๒๓๙ เซนต์มาเอเชีย/สิงคโปร์
และ ๒๔๕ เซนต์ ฯ เทลลือ ๒๓๒ เซนต์ ฯ
และ ๒๕๒ เซนต์ ฯ ตามลำดับ ขณะที่ราคา
แข่งปฏิบัติการซื้อ และราคาเริ่มปฏิบัติการซื้อ
ลดลงเหลือ ๑๖๑ เซนต์ ฯ และ ๑๗๑ เซนต์ ฯ
เทียบกับที่กำหนดไว้เดิม ๑๖๖ เซนต์ และ
๑๗๗ เซนต์ ตามลำดับ

**การ ประกาศ ปรับราคามงขององค์
การยางธรรมชาติระหว่างประเทศในครั้ง
นี้ ได้สร้างแรงกดดันให้ราคายางในตลาด
โลกในช่วงไตรมาสที่ ๓ ของปีนี้ลด
โน้มต่ำลงอีก**

ทั้งนี้จะเห็นได้จากราคาของแผ่นรมควัน
ชั้น ๑ ในตลาดสิงคโปร์ที่ลดลงเหลือเพียง
เฉลี่ยตันละ ๑,๖๕๕ เทรียนูสิงคโปร์ เทียบ
กันตันละ ๑,๗๕๐ เทรียนูสิงคโปร์เมื่อไตรมาส
ก่อนหน้า และ ๑,๘๗๐ เทรียนูสิงคโปร์เมื่อ
ไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว ราคาได้โน้มต่ำ
ลงถึงร้อยละ ๒.๕๙ และร้อยละ ๙.๕๑ ตาม
ลำดับ

ส่วนราคาของแผ่นรมควันชั้น ๑ ใน
ตลาดลอนดอน ก็มีแนวโน้มลดลงจากราคา
เฉลี่ยตันละ ๖๕๖ ปอนด์สเตอร์ลิง เมื่อไตร
มาสที่ ๒ ของปีเดียวกัน ประมาณร้อยละ
๓.๖๖ เทลลือเพียงตันละ ๖๓๒ ปอนด์สเตอร์
ลิงเท่านั้น

สถานการณ์ในประเทศ

ช่วงครึ่งแรกของปีนี้ สถานการณ์ยาง
ภายในประเทศอยู่ในภาวะ ที่แจ่มใสมา โดย
ตลอด เนื่องจากรัฐมนตรีนโยบายส่งเสริม การ ส่ง
ออก ทำให้ยางไทยสามารถแข่งขันกับประเทศ
คู่แข่งอื่น ในตลาดต่างประเทศได้เป็นอย่างดี

แต่หลังจากนั้นเป็นต้นมา เหตุการณ์
ก็กลับเปลี่ยนแปลงไป เมื่อสถานการณ์
ยางในตลาดโลกต้อง ประสบกับภาวะชบ
เซออย่างรุนแรง ทำให้การดำเนินงานใน

ตลาดโลกต้องแข่งขันกันมากขึ้น

ประกอบกับญี่ปุ่นซึ่งเป็นตลาดยางที่สำคัญ
ที่สุดของไทยได้ชะลอการรับซื้อลงเนื่อง จาก -
ยอดการจำหน่ายรถยนต์ทั้งภายในประเทศและ
ในตลาดโลกเกิดชะงักงัน ทำให้ตลาดยาง
ของไทยได้รับความ กระหน่ำ กระเทือน ตามไป
ด้วย

ราคาของภายในประเทศ จึงโน้มต่ำลงนับ
ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม เป็นต้นมา และส่งผล
ทำให้ราคาเฉลี่ยของไตรมาสที่ ๓ ของปีนี้ลด
ลงเหลือเพียงตันละ ๑๖,๖๒๓ บาทเทียบกับ
๑๖,๗๐๓ บาท และ ๑๘,๐๗๓ บาท เมื่อไตร
มาสแรกและไตรมาสที่ ๒ ของปีเดียวกันตาม
ลำดับ

**อย่างไรก็ตาม ในเดือนตุลาคมสัปดาห์
การดำเนินงาน ภายในประเทศก็เริ่ม จะ กระ
เด้งขึ้นบ้างแล้ว เมื่อเกิดภาวะฝนตกชุก
ในบริเวณพื้นที่การเพาะ ปลูกยางทั้งทาง
ภาคใต้และภาค ตะวันออก ของ ประเทศ
ทำให้ชาวสวนยางกรีดยางได้น้อยลง**

ภาวะอุปทานตึงตัวที่เกิดขึ้นในปัจจุบันจึง
กระตุ้นให้ราคาของภายในประเทศเชิขสูงขึ้น
จนราคาของแผ่นรมควันชั้น ๑ ในตลาดกรุง
เทพา ในเดือนตุลาคมสัปดาห์ เพิ่มขึ้นจากเดือน
ก่อนหน้าร้อยละ ๒.๒๘ เป็น ๑๖,๑๖๐ บาท

การส่งออก

ระยะเดือนมกราคม-สิงหาคม ๒๕๒๘
ไทยส่งยางออกไปจำหน่ายต่างประเทศปริมาณ
ทั้งสิ้น ๕๓๓,๘๖๒ ตัน มูลค่า ๘,๕๕๕.๗๘
ล้านบาท เทียบกับที่ส่งออก ๓๕๓,๕๒๘ ตัน
มูลค่า ๘,๒๐๕.๕๑ ล้านบาท ระยะเดียวกันปี
ก่อนหน้า ปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ
๒๒.๕๘ และร้อยละ ๙.๐๑ ตามลำดับ

ทั้งนี้แบบผลสืบเนื่องจากการที่รัฐได้
ประกาศลดอัตราภาษีส่งออกถาวรลงถึง ๒
ครึ่ง เมื่อเดือนตุลาคมของปีที่แล้ว และ
ในเดือนเมษายนที่ผ่านมา

กรอบกับค่าเงิน บาท ที่อ่อน ตัว ลงทำให้
ราคาขายที่ไทยเสนอขายในตลาด โลก มีแนว
โน้มลดลงจนสามารถจูงใจให้ตลาดของไทยใน
ต่างประเทศคึกคักขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน
ช่วงครึ่งแรกของปีนี้ จะเห็นได้ชัดว่าปริมาณ

การส่งออกของไทยได้ขยาย ตัวเพิ่ม ขึ้นจาก
ช่วง เดียวกันของปีที่แล้วกว่าร้อยละ ๓๐

แม้ว่าใบข้อจับกุมมาเลเซียจะพยายาม
ขยายส่วนแบ่งทางการตลาดในญี่ปุ่น โดย
การเสนอผลิตภัณฑ์บางอย่างที่ได้รับการพัฒนา
จนมีคุณภาพสูงขึ้น และสะดวกต่อการ
ใช้เป็นตัวล่อลึงในอุตสาหกรรมต่างๆ แต่
อย่างแผนรณรงค์ของไทยก็ยังสามารถ รักษ
ส่วนครองตลาดในญี่ปุ่นได้เป็นอย่างดี

ทั้งนี้จะเห็นได้จากสถิติการนำเข้าจาก
ไทยของญี่ปุ่นในช่วงที่ผ่านมายังอยู่ในเกณฑ์
ที่น่าพอใจ แม้ว่าอุตสาหกรรมภายในประเทศ
ส่วนใหญ่ รวมทั้งอุตสาหกรรมการผลิตรถ
ยนต์ และ ยาง รถยนต์จะมีอัตรา การ เติบ โต
ที่ค่อนข้างต่ำ แต่ระยะ ๘ เดือนของปีนี้ ญี่ปุ่น
ก็ยังคงนำเข้าจากไทยเข้าประเทศเพิ่มขึ้นจาก
ปริมาณ ๒๐๔,๓๑๔ ตัน มูลค่า ๔,๗๖๗.๓๒
ล้านบาท เมื่อปีก่อนหน้าเป็น ๒๓๒,๒๕๔ ตัน
มูลค่า ๔,๗๔๕.๒๗ล้านบาท

เช่นเดียวกับสหรัฐอเมริกา ซึ่งเพิ่มการ
สั่งซื้อจากไทยถึงร้อยละ ๔๑.๓๒ จากจำ
นวน ๓๔,๖๔๔ ตัน มูลค่า ๔๕๕.๕๗ ล้าน
บาท เมื่อปี ๒๕๒๗ เป็น ๕๔,๖๗๓ ตัน
มูลค่า ๑.๑๓๕.๓๗ ล้านบาท ทั้งๆ ที่อัตราการ
ฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกา
จะต่ำกว่า ที่เคย คาดไว้ และยอดขายรถยนต์
ภายในประเทศจะมี แนวโน้มลดลงก็ตาม

เป็นที่น่าสังเกตว่า ขณะที่ตลาดส่วนใหญ่
มีแนวโน้มนำเข้าจากไทยเพิ่มขึ้นนั้นถึงค
ไปร์และสาธารณรัฐประชาชนจีนกลับลดการ
สั่งซื้อลงจากปริมาณ๓๔,๘๐๕ ตันมูลค่า๕๑๕-

.๕๗ล้านบาทและ ๒๖,๗๘๗ ตันมูลค่า๕๗๕.๗๕
ล้านบาท เมื่อปีที่แล้ว เหลือเพียง ๒๔,๕๑๑
ตัน มูลค่า ๔๘๔.๔๕ ล้านบาท และ ๒๓,๒๕๔
ตัน มูลค่า ๕๖๖.๕๕ ล้านบาท ตามลำดับ

เช่นเดียวกับตลาดอินเดีย ซึ่งในช่วง ๘
เดือนที่ผ่านมา นำเข้าจากไทยเพียง ๑,๕๒๐
ตัน มูลค่า ๓๒.๒๐ ล้านบาทลดลงจากที่นำ
เข้า ๔,๐๑๕ ตัน มูลค่า ๘๖.๙๒ ล้านบาท
ระยะเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๖๒.๑๒ และ
ร้อยละ ๖๒.๙๕ ตามลำดับ ทั้งๆ ที่อุตสาหกรรม
การผลิตยางรถยนต์และยางรถจักรยานยนต์
จะขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จนทำให้ผล
ผลิตภายในประเทศไม่ พอเพียงกับ ความต้อง
การใช้ก็ตาม

อุปสรรคสำคัญที่ทำให้ ไทย ไม่
สามารถเจาะตลาดภายในอินเดียได้ ตาม
ที่ต้องการนั้น คงจะเป็นผลสืบเนื่องมา
จากระบบการนำเข้า ยาง ของอิน เดีย มี
ลักษณะที่ค่อนข้างผูกขาด และอาศัยความ
คุ้ม เคยเป็นปัจจัย สำคัญ ในการ คิด คอ
การค่า

ปริมาณการส่งออกของไทย ไปยังเกา
หลีได้จะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๕,๑๒๔ ตัน
มูลค่า ๑๑๓.๑๓ ล้านบาท เมื่อปี ๒๕๒๗ เป็น
๑๕,๓๐๖ ตัน มูลค่า ๓๒๐.๘๗ ล้านบาท

แต่เมื่อหันมาพิจารณาทางด้าน ส่วน
แบ่งทางการตลาดของชาวไทยในเกาหลี
ได้แล้ว จะเห็นได้ว่าสัดส่วนการครอง
ตลาดของไทยยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำเพียงร้อย
ละ๘เท่านั้น เทียบกับมาเลเซียซึ่งมีส่วน
แบ่งทางการตลาดถึงร้อยละ ๔๐

สาเหตุสำคัญที่ทำให้ไทยไม่สามารถ เจาะ
ตลาดเกาหลีได้ได้อย่างที่ควรจะเป็นนั้น น่าจะ
เป็นปัญหาที่เกิดจากผลิตภัณฑ์บางอย่างที่ไทยส่งไป
จำหน่ายยังเกาหลีได้มีลักษณะ ไม่ตรงกับ
ความต้องการของตลาดเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ ผู้ส่งออกไทยยังให้ ความ สน
ใจกับตลาดแห่งนี้ น้อย เกิน ไปด้วย ดังนั้น
เพื่อสนับสนุนให้การค้าของไทยใน เกาหลี ได้

แจ่มใสขึ้น ผู้ส่งออกจึงควรจะร่วมมือกับหน่วย
งานของรัฐในการเผยแพร่ข้อมูล เพื่อจูงใจ
ให้ลูกค้าหันมาสนใจของไทยกันอย่างจริงจัง
แนวโน้มในอนาคต

สถานการณ์อย่างที่เราคาดเดาตอนนี้ จะ
กระตือรือร้นได้หรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับภาวะ
เศรษฐกิจของโลกและการดำเนินการของกลุ่ม
ประเทศผู้ผลิตเป็นสำคัญ เพราะความหวังที่จะ
ให้การค้าอย่างฟื้นตัวขึ้น โดยอาศัยด้านอุปสงค์
เป็นปัจจัยหลักนั้นคงจะเป็นไปได้ยากโดยเฉพาะ
อย่างยิ่งในภาวะการณ์ที่โลกกำลังเผชิญกับปัญ
หาราคาสินค้าเกษตรตกต่ำอย่างรุนแรงเช่นใน
ปัจจุบัน

ภาวะดังกล่าวจะส่งผล ทำให้ประ
เทศกำลังพัฒนาที่อาศัยรายได้หลักจาก
การจำหน่ายสินค้า เกษตร เป็น สินค้า
ออกที่สำคัญของประเทศ มีกำลังซื้อ
ลดลง จนส่งผลกระทบต่อไปยังยอด
การจำหน่ายสินค้าอุตสาหกรรม ตลอดจน
จนความต้องการใช้วัตถุดิบ ของประ
เทศอุตสาหกรรมก็จะมีแนวโน้มลดลง
ด้วย

ดังนั้น เพื่อป้องกันมิให้เหตุการณ์ต้อง
เลวร้ายจนถึงขั้นวิกฤตเช่นที่เคยเกิดขึ้นมาแล้ว
เมื่อปี ๒๕๒๕ จึงเป็นหน้าที่โดยตรงของกลุ่ม
ประเทศผู้ผลิตว่าจะร่วมมือกันแก้ไขปัญห
กันอย่างจริงจังแค่ไหน

ถ้าประเทศผู้ผลิต ยังคงแตกแยกและ
แข่งขันจำหน่ายสินค้าไม่คำนึงถึงผลเสียจะ
ตามมาภายหลังแล้วอนาคตของธรรมชาติ
ของโลกก็อาจจะมืดมนไปอีกนาน ในเมื่อ
ตลาดอาจเป็นตลาดของผู้ซื้อโลดเล่นแข็ง